

**ASPECTE COMPARATIVE PRIVIND INTEGRAREA
COMUNITĂȚILOR EVREIEȘTI DIN JURUL GURILOR DUNĂRII ÎN
STRUCTURILE ROMÂNIEI INTERBELICE: SUDUL BASARABIEI
VERSUS VECHIUL REGAT**

Arthur TULU□

Cuvinte cheie: Sionism, Iudaism, zona gurilor Dunării, Basarabia de sud, România interbelică, anti-Semitism românesc

Formarea României Mari a atras cu sine includerea în noile granițe a unor importante procente de populație aparținând diferitelor etnii, evreii fiind una dintre acestea. Pe lângă evreii din Vechiul Regat, în structurile noului stat interbelic au intrat și puternice comunități de evrei din Bucovina, din Transilvania și din Basarabia, fapt ce a ridicat problema omogenității lor.

Studiul nostru își propune să pună în discuție tocmai această așa-zisă omogenitate și unitate a minorității evreiești din perioada interbelică, analizând sistematic un caz particular, și anume regiunea din jurul gurilor Dunării. Deși la prima vedere spațiul din jurul gurilor Dunării pare a fi un areal destul de restrâns, în realitate el se anunță interesant și, din punct de vedere sociologic, reprezentativ, cuprinzând porțiuni din următoarele regiuni istorice: Muntenia (județele Brăila și Râmnicu Sărat), Moldova (județele Covurlui, Fălciu, Putna, Tecuci și Tutova), Dobrogea (județul Tulcea) și Basarabia (județele Cahul, Cetatea Albă și Ismail).

Sub aspect comparativ, sudul Basarabiei versus Vechiul Regat, sesizăm diferențe semnificative în ceea ce privește viața și mentalul colectiv al comunităților evreiești de aici. Astfel, în sudul Basarabiei sionismul s-a bucurat de o mare popularitate, fapt ce a împiedicat procesul de integrare a evreilor de aici în structurile statului român, proces inutil în condițiile în care România devenea doar un adăpost temporar până la plecarea lor definitivă în Palestina. Dimpotrivă, evreii din Vechiul Regat, trăind de mai multă vreme în societatea românească, au căutat să se bucure de drepturile cetățenești atât de greu dobândite după primul război mondial. Pentru ei, cel puțin până la oficializarea antisemitismului ca politică de stat, sionismul nu era doar singura opțiune pentru viitor, ci era una dintre ele.